

جمعه 11 مرداد 1392 - 24 رمضان 1434 - 2 آگوست 2013

شهید علی حسین زاده به سال ۱۳۳۴ هجری شمسی در اردکان قدم به عرصه حیات گذاشت. شهرستان اردکان، روزهای کودکی و نوجوانی او را به نظاره نشست...

رویدادهای مهم 11 در گذرتاریخ شهادت شهید علی حسین زاده (1364ش)

اشاره:

شهید علی حسین زاده به سال ۱۳۳۴ هجری شمسی در اردکان قدم به عرصه حیات گذاشت. شهرستان اردکان، روزهای کودکی و نوجوانی او را به نظاره نشست و علی تحت تربیت عالمانه خانواده اش پرورش یافت. شاید در سایه همین تربیت دینی - اسلامی بود که علی طی روزهای پرشور جوانی، لیبیک گوی فرمان بنیان گذار جمهوری اسلامی ایران خمینی کبیر (ره) گشت و به منظور دفاع از مرزهای ایران اسلامی، راهی خطوط مقدم جبهه های نبرد حق بر علیه باطل گشت. علی در میدان های پرافتخار دفاع مقدس، مردانه جنگید و خوش درخشید. شهید علی حسین زاده سرانجام پس از نبردی دلیرانه در یازدهمین روز از مردادماه سال ۱۳۶۴ هجری شمسی در عملیات قدس ۵ و در سن ۳۰ سالگی از شراب ظهور بهشتی سرمست شد و هورالهیویزه به خون سرخس متبرک گشت. فرازی از وصیت نامه: ... از دانش آموزان تقاضا دارم سنگر مدرسه را حفظ کنید زیرا شما امیدهای آینده مملکت اسلامی هستید. ... از شما امت بزرگوار می خواهم که شهیدان عزیز را، اسیران و مفقودین عزیز را، جانبازان بزرگوار انقلاب را، آه و ناله سوز دل یتیمان شهدا و خانواده های معظمشان را هرگز از یاد نبرید و با اطاعت از فرامین الهی و روح خدا، خمینی عزیز از این انقلاب و از خون های پاک شهیدان حفاظت و حراست نمائید. ... از آن جا که هدف بسیار بزرگ و مقدس است مسیری را که برای رسیدن به هدف باید طی کنیم نیز سخت و دشوار است و همچنان که تا به حال به یاری خدا تمامی مشکلات و مصائب را پشت سر گذاشته ایم. باید سختی های آینده را متحمل شویم و برای تحمل بر ما آسان گردد باید بکوشیم و از خدا بخواهیم تا ایمانمان کامل گردد... این که این اگر ایمان کامل شد هیچ مانعی نمی تواند انسان را از رسیدن به هدف مقدس بازدارد.

شهادت آیت الله « شیخ فضل الله نوری» به دست ایادی وابسته به استعمار در تهران (1288 ش)

اشاره:

حاج شیخ فضل الله کجوری معروف به نوری فرزند ملاعباس در سوم دی ماه 1223 شمسی برابر با دوم ذیحجه 1259 قمری متولد گردید. پس از تحصیلات مقدماتی، به عراق رفت و از محضر درس میرزای بزرگ شیرازی و میرزا حبیب الله رشتی استفاده کرد. شیخ فضل الله در طی سالیان متمادی حضور در درس استادان زمان، به مجتهدی برجسته و فقیهی نامدار تبدیل شد و پس از چندی در سال 1264 ق با اشاره میرزای شیرازی برای هدایت و پیشوائی جامعه ایران، راهی تهران گردید. وی در تهران به اقامه جماعت و تألیف و تدریس علوم اسلامی و حوزوی پرداخت و بر اثر مهارت در فقه و اصول و سایر علوم اسلامی به زودی مورد استقبال طلاب و روحانیون قرار گرفت. در این میان فضایی برجسته ای تربیت یافتند که حاج شیخ عبدالکریم حائری یزدی، حاج آقا حسین قمی، میرزا ابوالقاسم کبیر قمی، علامه محمد قزوینی و... از آن جمله اند. او در کنار فعالیت های علمی، به فعالیت های سیاسی هم می پرداخت و به شدت با تز جدائی دین از سیاست مخالفت ورزید.

شیخ در اوائل مشروطیت از پیشگامان و مجاهدان این نهضت بود و دوشادوش سید عبدالله بهبهانی و سید محمد طباطبائی به مبارزه پرداخت. شیخ فضل الله نوری در جریان تدوین قانون اساسی پیشنهادهایی به مجلس داد. ذکر مذهب جعفری به عنوان مذهب رسمی کشور و اصل نظارت فقها بر قوانین مجلس شورای ملی از جمله این پیشنهادها بود گر چه مورد مخالفت نمایندگان قرار گرفت ولی از هوشیاری و شم سیاسی او حکایت داشت. ولیکن پس از چندی پی برد که دست های پلید و پنهانی به قصد پایمال کردن خون های ریخته شده در راه این نهضت پیدا شدند و مشروطه را نه به معنای حکومتی که مشروط به رعایت حدود و قوانین الهی باشد، بلکه به معنای رژیم که مردم در مقابل آن مشروط به سکوت باشند و قوانین غربی در آن به اجرا درآید می خواهند.

لذا مخالفت خویش را از مشروطه غیرمشروطه اعلام کرد و به تمام بلاد و ولایات تلگراف زد و مشروطه را حرام دانست. سرانجام جناح مقابل در یک دادگاه به ظاهر ملی او را محکوم به اعدام کردند. ایشان در برابر دعوت سفارت روس برای پناهندگی هرگز زیر بار این ذلت نرفت و شهادت در راه خدا را پذیرا شد. سرانجام شیخ فضل الله نوری را که خود از بنیانگذاران نهضت مشروطه در ایران بود، در 11 مرداد 1288 شمسی برابر با سیزدهم رجب 1327 ق، مصادف با سالروز ولادت امام علی (ع) به چوبه دار کشیده و در میدان توپخانه تهران به شهادت رساندند. پیکر شیخ در ابتدا پس از اهانت های فراوانی که به آن روا داشتند، توسط خانواده و دوستان در محل امنی در تهران مدفون شد، اما پس از گذشت 18 ماه، جنازه شیخ را به طور مخفیانه و در حالی که هنوز سالم و تازه بود به قم منتقل کردند و در یکی از حجره های شمالی صحن حرم مطهر حضرت معصومه (س) به خاک سپردند.

انتقال امام خمینی (ره) از یادگان عشرت آباد به داوودیه (1342ش)

اشاره:

با دستگیری امام خمینی (ره) و سرکوب قیام پانزده خرداد 1342، امام را در ابتدا به باشگاه افسران بردند اما ساعاتی بعد به یادگان قصر و در چهارم تیرماه 42 به یادگان عشرت آباد منتقل نمودند. پس از مدتی و برقراری آرامش ظاهری، برای آنکه بهانه در زندان

ماندن امام از مردم گرفته شود و خشمها فروکش کند و نیز امکان حضور دائمی امام در جامعه سلب گردد، رژیم پهلوی تصمیم گرفت با انتقال امام از زندان، ضمن در حصر گذاشتن ایشان در محلی تحت اختیار ساواک، آن حضرت را دور از دسترس مردم قرار دهد. بر این اساس، رئیس ساواک به دیدار آن حضرت رفت و ضمن اعلام خبر آزادی ایشان، از امام خواست تا در سیاست دخالت نکنند. پاسخ امام کوتاه و گویا بود. ایشان فرمودند: «#171؛ ما در سیاستی که شمایه عنوان نیرنگ و دروغ و تزویر معنا می‌کنید، از اول دخالت نداشته‌ایم.» در هر حال، در یازدهم مرداد 1342، حضرت امام پس از حدود 57 روز زندان، به منزلی در داوودیه تهران منتقل شدند. اگرچه قصد رژیم از انجام این عمل، کنترل بیشتر بر روی امام در نقطه‌ای خارج از زندان بود، اما مردم بلافاصله پس از اطلاع، بدون ترس و واژه از تعقیب و دستگیری مأموران ساواک، سیل آسا روانه منزل امام شدند. یک روز پس از انتقال امام به داوودیه، روزنامه‌های کشور خبری را به دستور ساواک منتشر کردند تا در نظر مردم چنین وانمود کنند که انتقال امام از زندان به محل جدید، به دلیل تفاهمی بوده که میان ایشان و مقامات انتظامی به وجود آمده است. اما این توطئه به زودی با انتشار اعلامیه‌هایی توسط مراجع و علماء افشا گردید و بطلان آن آشکار شد. حضرت امام خمینی(ره) تا فروردین سال بعد به مدت هشت ماه در این منزل سکونت داشتند و در 18 فروردین سال 1343 آزاد شدند. حوادث بعدی سرانجام به نحوی به وقوع پیوست که زمینه‌های اعتراض شدید آن حضرت به کاپیتولاسیون را در آبان 1343 به وجود آورد و در نهایت، رژیم برای اینکه امام به کلی از کشور به دور باشد، ایشان را در 13 آبان 1343 به ترکیه تبعید کرد.

تنفیذ حکم ریاست جمهوری شهید &#171؛ محمدعلی رجائی» از سوی امام خمینی(ره) (1360 ش) اشاره:

پس از عزل بنی‌صدر از مسند ریاست جمهوری که قبل از آن، حضرت امام، وی را از فرماندهی کل قوا برکنار کرده بودند، کشور در حالی مهیای دومین انتخابات ریاست جمهوری گردید که اثر تلخی این حادثه که در نخستین سال‌های پیروزی برای نظام نوپای اسلام روی داد در کام دوستان و یاران انقلاب و ملت شریف و انقلابی ایران باقی مانده بود. در این میان دومین انتخابات ریاست جمهوری، زمینه‌ای فراهم آورد تا لیاقت، کردانی و تعهد شهید رجائی پس از آن دوران تلخ حاکمیت نفاق و لیبرالیسم بر کشور، بیش از پیش آشکار گردد. با اصرار و تاکید جناح‌های خط امام و معتقدان به ولایت، شهید رجائی در این انتخابات شرکت نمود و با رای قاطع و خیره‌کننده مردم شریف ایران که نشانه محبوبیت وی به رغم دوران محدود نخست وزیری بود، دومین رئیس جمهوری اسلامی ایران گردید. شیرینی خاطره مراسم تحلیف و تنفیذ حکم او در حضور حضرت امام در یازدهم مرداد سال 1360 که به هنگام دریافت حکم ریاست جمهوری، در برابر مرشد و مراد خود، زانو به زمین زد، هیچ گاه از ذهن ملت شریف ایران محو نخواهد شد. شهید رجائی در دوران کوتاه 29 روزه ریاست جمهوری خود که شهید باهنر را به عنوان نخست‌وزیر به مجلس معرفی و پس از تصویب مجلس در کنار خود داشت، با تشکیل کابینه‌ای انقلابی و جوان، در صدد برآمد مشکلات ناشی از شرایط جنگی، بحران‌های اقتصادی، اشتغال، تورم و... که بیشتر آنها به دلیل مصروف شدن وقت مسؤولان در اختلاف با بنی‌صدر لاینحل مانده بود را مرتفع نمایند ولی شهادت او در هشتم شهریور همان سال، ملت ایران را از وجود این شخصیت گرانقدر محروم ساخت و شهید رجائی را به آرزوی دیرین خود رساند.

لشکرکشی رژیم بعثی عراق به کشور کویت و اشغال کامل آن (1369 ش) اشاره:

در یازدهم مرداد ماه 1369 ش برابر با دوم اوت 1990 م، عراق در یک یورش وسیع و ظرف چند ساعت، کشور کویت را به اشغال خود درآورد و پس از چندی اعلام کرد که کویت استان نوزدهم عراق است. به این ترتیب، نطفه یکی از مهم‌ترین رخدادهای تعیین کننده و تاثیرگذار در منطقه خاورمیانه در چند دهه اخیر بسته شد. پس از مدتی، با استمداد کویت از دولت‌ها و مجامع جهانی، گروه متحد غرب به رهبری آمریکا، عملیات وسیعی را در 26 دی ماه سال 1369 علیه رژیم عراق انجام داده و پس از خارج ساختن کویت از دست عراق، این کشور را آماج حملات خود قرار داده و خسارات فراوانی به ویژه به مردم محروم عراق وارد آوردند. از آن پس تحریم‌های همه جانبه از طرف مجامع جهانی و قدرت‌های بزرگ علیه عراق آغاز شد و برعقب‌ماندگی و فقر این کشور افزود. این تحریم‌ها تا سقوط رژیم صدام در سال 1382 ادامه یافت.

رحلت عالم مجاهد و اندیشمند فرزانه آیت الله &#171؛ سید عبدالرضا حسینی شهرستانی» (1376 ش) اشاره:

آیت‌الله حاج سید عبدالرضا حسینی شهرستانی در سال 1299 ش (1339 ق) در شهر مقدس کربلا به دنیا آمد. وی پس از طی تحصیلات مقدماتی و سطوح حوزه، درس خارج خود را در محضر آیات عظام: سید محمد هادی میلانی، میرزا مهدی شیرازی، سید عبدالحسین حجت و شیخ مرتضی آشتیانی سپری کرد و مدارج ترقی علمی را پیمود. آیت‌الله شهرستانی علاوه بر تحصیل و تدریس، به اقامه جماعت در صحن حسینی(ع) و پاسخگوئی به مسائل دینی می‌پرداخت و راهنمایی و ارشاد مردم را سرلوحه فعالیت‌های خویش قرار می‌داد. وی در برابر نفوذ و تبلیغات فکری و سیاسی و ایجاد شبهات دینی از سوی حزب کمونیست و چپ‌گرایان عراق، ایستادگی می‌کرد و به منظور استحکام بنیان‌های فکری جوانان، با همکاری جمعی از اندیشمندان شیعه مجله پاسخ به مسائل دینی را منتشر نمود. او در آن مجله با کمک دیگر اندیشمندان، به صدها پرسش فکری و اعتقادی جامعه پاسخ می‌داد و حوزه خوانندگان خود را به فراسوی مرزهای عراق گسترانید. دامنه نفوذ این مجله، رژیم بعث را به واکنش واداشت. از این رو پس از

آزار فراوان و حبس فرزندش، او را از عراق بیرون کردند. از آن‌پس در سال 1350 ش به مشهد هجرت کرد و به امور دینی و مذهبی پرداخت. ایشان مؤسسات خیریه و عام‌المنفعه متعددی را تأسیس کرد و کتب گوناگونی را به رشته تحریر درآورد که المهدی الموعود، حاشیه بر قوانین، حاشیه بر معالم، نوروز در اسلام و... از آن جمله است. سرانجام آن عالم بزرگوار و خادم دین در 11 مرداد 1376 ش برابر با 27 ربیع الاول 1418 ق 77 سالگی در مشهد رحلت کرد و در صحن آزادی حرم امام رضا(ع) به خاک سپرده شد.

رویدادهای مهم 12 رمضان در گذرتاریخ

خروج مسلمانان از مدینه جهت شرکت در غزوه بدر (2ق)

اشاره:

هنگامی که رسول خدا (ص) از شدت آزار و اذیت اهالی مکه، ناچار گردید که به مدینه منوره هجرت نماید و پس از هجرت، نخستین نظام حکومتی اسلامی را در این شهر برپا نماید؛ دشمنی اهالی مکه، به‌ویژه قریش و سران قبایل و طوایف این شهر نسبت به آن حضرت و مسلمانان مدینه فزونی یافت و سرانجام تصمیم به یورش نظامی به سوی مدینه گرفتند. سران قریش مانند عتبه، شیبه، ولید بن عتبه، ابوجهل، ابوالبختری و نوفل بن خویلد، رهبری سپاه کفر و شرک را بر عهده داشتند و تعداد افراد آنان، نهصد و پنجاه تن بود و هر روز ۱۰ یا ۹ شتر برای اطعام سپاهیان می‌کشتند. پیامبر اکرم(ص) در روز دوازدهم ماه مبارک رمضان سال دوم هجری قمری با تعدادی از یارانش به سوی کاروان قریش به سرپرستی ابوسفیان، رهسپار شد و در میان راه از تصمیم قریش مبنی بر هجوم آنان به سوی مدینه باخبر گردید و به سوی آنان حرکت کرد و زودتر از قریش به سرزمین بدر و چاه‌های آن رسید و چاه‌ها را به تصرف خویش درآورد. از آن سو، سپاه قریش نیز به بدر رسید و در برابر سپاهیان اسلام قرار گرفتند. تعداد مسلمانان، سیصد و سیزده تن؛ حدود یک سوم سپاهیان کفر و شرک بود. در آغاز، نبرد انفرادی و سپس درگیری گروهی به وقوع پیوست و سپاهیان اسلام با رهبری خردمندانه پیامبر (ص)، مشرکان و کافران را با شکستی سخت روبه‌رو کرده و بزرگان و فرماندهان آنان را کشتند، عده‌ای را زخمی و عده دیگری را اسیر کردند و مابقی، به سوی مکه عقب‌نشینی کرده و پیام پیروزی اسلام و شکست خفت‌بار کفر و شرک را به اهالی مکه رسانیدند. در این نبرد، دلاوری‌های حضرت علی (ع) و حمزه سیدالشهداء به‌همراه سایر فرماندهان بسیار چشم‌گیر بود. تعداد کشته‌های مشرکان در این واقعه، بیش از هفتاد نفر بود که اسامی برخی از آن‌ها بدین قرار است: حنظله بن ابی سفیان، حارث بن حضرمی، عامر بن حضرمی، عمیر بن اُبی عمیر، عبیده بن سعید بن عاص، عاص بن سعید، عقبه بن ابی معیط، عتبه بن ربیع، ولید بن عتبه، شیبه بن ربیع، عامر بن عبدالله، حارث بن عامر، حارث بن ربیع، ابوالبختری، نوفل بن خویلد، نصر بن حارث، ابوجهل، عاص بن هشام، مسعود بن امیه، امیه بن خلف و علی بن امیه. گفتنی است که از میان هفتاد و چهار کشته مشرکان قریش، تعداد ۲۲ نفر به دست امام علی (ع) به هلاکت رسیدند. اسیران آنان نیز بیش از هفتاد تن بودند که اسامی برخی از آنان عبارت است از: ولید بن عتبه، عمرو بن ربیع، خالد بن ولید، هشام بن ولید، عکرمه بن ابی جهل، ابی بن ابی خلف و... که تعداد دو نفر از آنان به دستور پیامبر اعدام و مابقی فدیه داده و پس از مدتی آزاد شدند. بسیاری از آیات سوره انفال و آیاتی از سوره دخان، فرقان، حج، مؤمنون، قمر، اعراف، مزمل، اسراء، یونس، ابراهیم، مؤمنون، سجده و صفات درباره این واقعه نازل گردیده‌اند. تاریخ وقوع این واقعه در روز هفدهم و به روایتی روز نوزدهم و به روایتی دیگر روز دهم ماه مبارک رمضان بوده است.

نزول کتاب مقدس انجیل بر حضرت عیسی بن مریم(ع)

اشاره:

انجیل، کلمه‌ای یونانی به معنی مژده است و مسیحیان از این جهت آن را مژده می‌دانند که به اعتقاد آن‌ها، حضرت عیسی(ع) خود را فدای مردم کرد تا همه‌ی مردم را از آتش دوزخ ببرد و این کتب انجیل آن‌ها، مژده‌ی بهشت است. نام این کتاب دوازده بار در قرآن مجید ذکر شده است. قرآن، انجیل را کتاب خدا می‌داند ولی آن انجیلی را کتاب آسمانی می‌خواند که مشتمل بر احکام و تکالیف بشر باشد؛ زندگی او را تنظیم کند و سر و سامان بخشد، چنان‌که شأن ادیان الهی است. گویند: انجیل‌های کنونی نزد مسیحیان چهار است: انجیل مرقس که از همه‌ی انجیل، قدیم‌تر است و به احتمال قوی در شهر انطاکیه در حدود سال‌های 70 - 65 میلادی به تحریر درآمده است. انجیل متی و لوقا پس از مرقس و انجیل یوحنا، شصت سال پس از مسیح یعنی سال 93 میلادی نوشته شده است. لازم به ذکر است که مسیحیان در کنار این چهار انجیل، به مجموعه‌ای دیگر از مکتوبات و رسالات اعتقاد دارند که به مجموعه‌ی آن‌ها عهد جدید اطلاق می‌نمایند. به هر تقدیر آنچه که برای هدایت آدمیان توسط حضرت عیسی(ع) آورده شده، از دسترس ما خارج است و آنچه که به نام انجیل در کتاب مقدس دیده می‌شود، محصول تلاش مسیحیان و رسولان دوره‌ی اول مسیحیت می‌باشد.

انجام عقد اخوت میان رسول خدا(ص) و حضرت علی(ع)(1ق)

اشاره:

وقتی آیه‌ی «وَأَمَّا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ» (حجرات، 10) نازل شد، پیامبر(ص) بین یاران خود از مهاجر و انصار عقد اخوت برقرار کرد و هر یک از مهاجران را با یکی از انصار برادر ساخت. آن حضرت همچنین در پایان، حضرت علی(ع) را به برادری خویش انتخاب نمود. حضرت علی(ع) هرگاه بر روی منبر می‌نشست می‌فرمود: من بنده‌ی خدا و برادر رسول خدا(ص) می‌باشم و هر که غیر از من، چنین ادعائی کند دروغگو می‌باشد.

درگذشت «ابن جوزي» متکلم، محدث و فقيه (597 ق)

اشاره:

ابوالفرج جمال الدين عبدالرحمن بن علي بن جوزي بغدادی معروف به ابن جوزي، فقيه، مفسر، محدث و واعظ است که در طب، تاريخ، عرفان و اکثر فنون متداول نیز، متبحر بوده است. در مجلس وعظ وي ازدحام جمعيت ايجاد مي‌شد و او را بسيار بدبهبه‌گو و حاضر جواب گفته‌اند. از کارهاي بي‌سابقه‌ي ابن جوزي، بيان يك دوره تفسير قرآن بر روي منبر است. همچنين ابن جوزي در مجالسي که خليفه حاضر بود به موعظه‌ي وي مي‌پرداخت و هراسي به خود راه نمي‌داد. تدریس، بخش مهمي از زندگي اجتماعي ابن جوزي را دربرمي‌گرفت. وي استادي بزرگ و توانا بود و چنان‌که خود مي‌گويد، در پنج مدرسه تدریس مي‌کرده است. ابن جوزي از سيزده سالگي به تأليف پرداخت و از آن‌جا که تا پايان عمر از نوشتن باز نايستاد شمار آثارش را تا بيش از 380 کتاب و رساله ذکر کرده‌اند. اسبابُ الثرول، روحُ الارواح، مولدُ اللّتي و النطقُ المفهوم و... از آن جمله‌اند. وفات ابن جوزي در 86 سالگي در بغداد واقع شد و در مقبره‌ي بابُ الحزب مدفون گرديد.

رحلت عالم و فقيه شاعر شيعه «محمدتقي مامقاني» معروف به «حجت‌الاسلام» (1312 ق)

اشاره:

ميرزا محمدتقي بن ملامحمد مامقاني تبريزي متخلص به نيّر و معروف به حجت الاسلام، از علما و دانشمندان آذربايجان و داراي قريحه‌ي شعري لطيفي بود. وي در 1247 ق در تبريز به دنيا آمد و در 22 سالگي براي تحصيل علوم ديني راهي نجف گرديد. پس از استفاده از محضر اساتيد بزرگ آن شهر به تبريز بازگشت و به تأليف و تدریس همت گماشت. آتشکده در مرائي، ديوان غزليات، علمُ السّاعه و نُصرةُ الحق از جمله تأليفات وي مي‌باشند. حجت الاسلام نيّر تبريزي در 57 سالگي در تبريز دار فاني را وداع گفت و بنا به وصيتش، در وادي السلام نجف اشرف مدفون گشت.

رویدادهای مهم روز اول آگوست در گذرتاریخ

* تولد «هرمان ملویل» داستان‌نویس و شاعر برجسته امریکائي (1819م)

* مرگ «شارل بودلر» شاعر و ادیب فرانسوي (1867م)

* اعلان جنگ آلمان به روسیه در آغاز جنگ جهاني اول (1914م)

* انحلال فدراسيون عربي شامل کشورهاي عراق و اردن (1958م)

* روز ملي استقلال کشور افريقائي «بنين» از استعمار فرانسه (1960م)

* روز جهاني شیر مادر